

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

יבמות-הבא על יבמתו	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
אלמנה לכהן גדול, גרושה וחלוצה לכהן הדיוט, מן האירוסין - לא יאכלו בתרומה	[ר"מ]									◆	■	מ
מכשירין.	רבי אלעזר ורבי שמעון:									◆	■	מ
נתארמלו או נתגרשו, מן הנשואין - פסולות, מן האירוסין - כשרות.												■
ק"ו: ומה קדושי רשות אין מאכילין, קדושי עבירה לא כ"ש	תניא: אמר ר"מ:											◆
לא, אם אמרת בקידושי רשות - שכן אין לו להאכיל במקום אחר, תאמר בקדושי עבירה - שכן יש לו להאכיל במקום אחר?	אמרו לו:									ז	◆	מ
פצוע דכא כהן שקדש בת ישראל - באנו למחלוקת ר"מ ורבי אלעזר ור"ש לר"מ דאמר: משתמרת לביאה פסולה דאורייתא לא אכלה, הא נמי לא אכלה לר' אלעזר ור' שמעון דאמרי: משתמרת לביאה פסולה דאורייתא אכלה, הא נמי אכלה.	ר' אלעזר א"ר אושעיא:											◆
ממאי? דלמא עד כאן לא קאמרי רבי אלעזר ורבי שמעון התם - אלא דיש לו להאכיל במקום אחר, אבל הכא דאין לו להאכיל במקום אחר - לא												◆
וכי תימא, הכא נמי יש לו להאכיל בבת גרים										!		מ
והא מיבעיא בעי לה רבי יוחנן מרבי אושעיא, ולא פשיט ליה.										ז		מ
הואיל ומאכילה בלא ידעה	איתמר, אביי:									!	◆	מ
הואיל ומאכילה בעבדיו ושפחותיו הכנענים.	רבא:									!	◆	מ
אביי לא אמר כרבא, קנין דאישות מקנין דאישות ילפינן, ולא ילפינן קנין דאישות מקנין דעבדים												■
ורבא לא אמר כאביי, שאני התם, שכבר אכלה.												■
ואביי?										ז		מ
שכבר אכלה לא אמרינן דאי לא תימא הכי, בת ישראל שניסת לכהן ומית, תיכול, שכבר אכלה.	[אביי]									!		מ
ורבא?										ז		מ
התם פקע קניניה, הכא לא פקע קניניה.	[רבא]									!		מ
פצוע דכא כהן שנשא בת גרים, מהו שיאכילה בתרומה?	גופא, בעא מיניה רבי יוחנן מרבי אושעיא:											^
אישתיק ולא אמר ליה ולא מידי. לסוף אתא גברא רבה אחרנא ובעא מיניה מילתא [אחריתא], ופשט ליה, ומנו? ריש לקיש.												○
רבי יהודה נשיאה לר' אושעיא:	אמר ר' יוחנן לאו גברא רבה הוא?									ז		מ
אמר ליה: [רבי אושעיא]	דקבעי מינאי מילתא דלית לה פתרי.									!	◆	מ
למאן?										ז		מ
אי לרבי יהודה										!	◆	מ
בין בקדושתיה קאי בין לאו בקדושתיה קאי לא אכלה												◆
אי בקדושתיה קאי לא אכלה												■
דהא אמר מר: [רבי יהודה]	בת גר זכר כבת חלל זכר											■
אי לאו בקדושתיה קאי לא אכלה												■
דהא אמרינן:	קהל גרים איקרי קהל											■
ואי לר' יוסי										!	◆	מ
בין בקדושתיה קאי בין לאו בקדושתיה קאי אכלה												◆
בקדושתיה קאי אכלה												■

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

יבמות-הבא על יבמתו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אף גר שנשא גיורת - בתו כשרה לכהונה	דהא אמר: [רבי יוסי]								⚡				גז.
אי לאו בקדושתיה קאי אכלה									⚡				גז.
קהל גרים לא איקרי קהל	דהא אמר: [רבי יוסי]								⚡				גז.
אלא אליבא דהאי תנא									!				גז.
אשה בת גרים לא תנשא לכהונה - עד שתהא אמה מישראל	דתנן, רבי אליעזר בן יעקב:								!			◊	גז.
כשרות מיתוספא בה ואכלה, או דלמא קדושה מיתוספא בה ולא אכלה?	והכי קמיבעיא ליה:								!			◊	גז.
מנין לפצוע דכא כהן שנשא בת גרים, שמאכילה בתרומה? שנאמר: (ויקרא כ"ב) וכהן כי יקנה נפש קנין כספו וגו' יאכל בו	תא שמע: כי אתא רבי אחא בר חיננא מדרומא, אתא ואייתי מתניתא בידיה:								!			◊	גז.
למאן?									^			!	גז.
אילימא לרבי יהודה									!			◊	גז.
בין בקדושתיה קאי בין לאו בקדושתיה קאי לא אכלה	האמר: [רבי יהודה]								⚡			!	גז.
ואי לרבי יוסי									!			◊	גז.
"ל"ל קרא?									⚡			!	גז.
בין בקדושתיה קאי בין לאו בקדושתיה קאי אכלה	האמר: [רבי יוסי]								⚡			!	גז.
אלא לאו לרבי אליעזר בן יעקב, וש"מ: כשרות איתוספא בה ואכלה, ש"מ.									!			!	גז.
יש חופה לפסולות	איתמר, רב:											♦	גז.
אין חופה לפסולות.	שמואל:											♦	גז.
ומודה לי אבא, בתינוקת פחותה מבת שלש שנים ויום אחד, הואיל ואין לה ביאה אין לה חופה.	אמר שמואל:											■	גז.
בת שלש שנים ויום אחד מתקדשת בביאה, ואם בא עליה יבם - קנאה, וחייבין עליה משום אשת איש, ומטמאה את בועלה לטמא משכב תחתון כעליון, נשאת לכהן אוכלת בתרומה, בא עליה אחד מכל הפסולין - פסלה	רבא, אף אנן נמי תנינא:								■			■	גז.
בת שלש שנים ויום אחד הוא דמפסלה בביאה - מפסלה בחופה, הא פחותה מבת שלש שנים ויום אחד דלא מפסלה בביאה - לא - מפסלה נמי בחופה									■			■	גז.
שמע מינה.												■	גז.
יש חופה לפסולות - באנו למחלוקת רבי מאיר ורבי אלעזר ורבי שמעון	רמי בר חמא:											■	גז.
קדושין פסלי	לרבי מאיר דאמר:											■	גז.
חופה נמי פסלה												■	גז.
קדושין לא פסלי	לר' אלעזר ור' שמעון דאמרי:											■	גז.
חופה נמי לא פסלה.												■	גז.
וממאי? דלמא עד כאן לא קאמר ר"מ התם - אלא בקדושין, דקני לה, אבל חופה דלא קנה לה לא א"נ, עד כאן לא קאמרי רבי אלעזר ורבי שמעון התם - אלא בקדושין, דלא קריבי לביאה, אבל חופה דקריבא לביאה הכי נמי דפסלה												⚡	גז.
אלא אי איכא למימר - בפלוגתא דהני תנאי												■	גז.
נישאו זו וזו, כשרות ופסולות, או שנכנסו לחופה ולא נבעלו - אוכלות משלו ואוכלות בתרומה	דתניא:											■	גז.
נכנסו, מכלל דנישאו - נישאו ממש?												⚡	גז.
אלא לאו כגון שנכנסו לחופה ולא נבעלו												■	גז.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ! ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

יבמות-הבא על יבמתו	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אוכלות משלו ואוכלות בתרומה	וקתני: [ת"ק]						◆	■	■				◊	נה.
כל שביאתה מאכילתה - חופתה מאכילתה, וכל שאין ביאתה מאכילתה - אין חופתה מאכילתה.	רבי ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה:						◆	■	■					נה.
ממאי? דלמא רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה כר' מאיר סבירא ליה									⚡					נה.
קדושין לא אכלה	דאמר: [רבי מאיר]								⚡					נה.
האי כל שאין ביאתה מאכילתה אין חופתה מאכילתה, כל שאין ביאתה מאכילתה אין כספה מאכילתה מיבעי ליה									⚡					נה.
דלמא אידי דאמר ת"ק חופה, אמר איהו נמי חופה.									!					נה.
יש חופה לפסולות	רב עמרם: הא מילתא אמר לן רב ששת, ואנהרינהו לעיינין ממתניתין:													נה.
אמן - שלא שטיי ארוסה ונשואה, שומרת יבם וכנסה	ותנא תונא:													נה.
האי ארוסה היכי דמי?									^					נה.
אילימא דקני לה כשהיא ארוסה וקא משקה לה כשהיא ארוסה									!					נה.
ארוסה בת משתאי היא?									⚡					נה.
ארוסה ושומרת יבם - לא שותות ולא נוטלות כתובה	והא תנן:								⚡					נה.
אלא דקני לה כשהיא ארוסה, ואיסתתרה וקמשקה לה כשהיא נשואה									!					נה.
מי בדקי לה מיא?									⚡					נה.
(במדבר ה') ונקה האיש מעון, בזמן שהאיש מנוקה מעון - המים בודקין את אשתו, אין האיש מנוקה מעון - אין המים בודקין את אשתו	והתניא:								⚡					נה.
אלא דקני לה כשהיא ארוסה, ואיסתתרה ונכנסה לחופה ולא נבעלה									!					נה.
ושמע מינה: יש חופה לפסולות.														נה.
ותסברא דהא מתרצתא היא?	רבא:								⚡					נה.
(במדבר ה') מבלעדי אישך - מי שקדמה שכבת בעל לבעל, ולא שקדמה שכבת בועל לבעל	והא כי אתא רבי אחא בר חנינא מדרומא, אתא ואייתי מתניתא בידיה:								⚡					נה.
משכחת לה כגון שבא עליה ארוסה בבית אביה.	רמי בר חמא:								!					נה.
דכוותה גבי שומרת יבם, שבא עליה יבם בבית חמיה, שומרת יבם קרית לה? אשתו מעליא היא									⚡					נה.
קנה לכל	דהא אמר רב:								⚡					נה:
כשמואל									!					נה:
לא קנה אלא לדברים האמורים בפרשה.	דאמר: [שמואל]								!					נה:
מידי הוא טעמא אלא לרב, הא אמר רב: קנה לכל									⚡					נה:
הכא במאי עסקינן - כגון דעבד בה מאמר, וב"ש היא									!					נה:
מאמר קונה קנין גמור.	דאמר: [בית שמאי]								!					נה:
אי הכי, היינו ארוסה									⚡					נה:
ולטעמיך, נשואה וכנסה לאו חדא מילתא היא? אלא נשואה דידיה וכנסה דחבריה, הכא נמי, ארוסה דידיה ושומרת יבם דחבריה.									!					נה:
האי תנא הוא	רב פפא:													נה:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

יבמות-הבא על יבמתו	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
אינן מקנין לה לארוסה להשקותה כשהיא ארוסה, אבל מקנין אותה להשקותה כשהיא נשואה.	דתניא:											◊	נה:	
על ידי גלגול.	רב נחמן בר יצחק:												◊	נה:
העושה מאמר ביבמתו ויש לו אח, אפילו הוא כהן והיא כהנת - פסלה מן התרומה.	שלה רב חנינא משמיה דרבי יוחנן:												◊	נה:
למאן?												^	נה:	
אילימא לרבי מאיר												!	נה:	
אימר דאמר רבי מאיר: משתמרת לביאה פסולה לא אכלה - מדאורייתא, דרבנן מי אמר?												⚡	נה:	
ואלא לרבי אלעזר ורבי שמעון												!	נה:	
השתא משתמרת לביאה פסולה דאורייתא אכלה, דרבנן מיבעיא?												⚡	נה:	
עשה בה מאמר ביבמתו - דברי הכל אכלה, יש לו אח חלל - דברי הכל אינה אוכלת, לא נחלקו - אלא שנתן לה גט	אלא כי אתא רבין אמר:												◊	נה:
אוכלת	רבי יוחנן:											◆	נה:	
אינה אוכלת.	ריש לקיש:											◆	נה:	
אוכלת, אפילו לרבי מאיר דאמר אינה אוכלת, הני מילי משתמרת לביאה פסולה דאורייתא, אבל דרבנן - אכלה	רבי יוחנן:												◊	נה:
אינה אוכלת, אפילו לר"א ורבי שמעון דאמרי אוכלת, הני מילי דיש לו להאכיל במקום אחר, אבל הכא כיון דאין לו להאכיל במקום אחר - לא	ריש לקיש:												◊	נה:
וכי תימא, הכא נמי יש לו להאכילה בחזרת												⚡	נה:	
חזרת פסקה מיניה וקרובה לבי נשא, אבל הא אגידא ביה.												!	נה:	
נתארמלו או נתגרשו וכו'.													■	נה:
כהן גדול שקדש את הקטנה ובגרה תחתיו, מהו? בטר נישואין אזלינן, או בטר אירוסין אזלינן?	בעא מיניה רבי חייה בר יוסף משמואל:												^	נה:
תניתיה:	א"ל: [שמואל]												⚡	נט.
נתארמלו או נתגרשו - מן הנשואין פסולות, מן האירוסין כשרות	[תנן]												⚡	נט.
לשוויה חללה לא קמיבעיא לי דביאה היא דמשוויה חללה, כי קמיבעיא לי - (ויקרא כ"א) והוא אשה בבתוליה יקח, מאי? קיחה דקדושין בעינן, או קיחה דנישואין בעינן?	אמר ליה: [רבי חייה בר יוסף]												^	נט.
הא נמי תניתיה:	אמר ליה: [שמואל]												⚡	נט.
אירס את האלמנה ונתמנה להיות כהן גדול - יכנס	[תנן]												⚡	נט.
שאני התם, דכתיב: (ויקרא כ"א) יקח אשה.													!	נט.
הכא נמי כתיב: אשה													⚡	נט.
אחת ולא שתיים.													!	נט.
ומה ראית?													⚡	נט.
הא אישתני גופה, והא לא אישתני גופה.													!	נט.
כהן גדול לא ישא אלמנה, בין אלמנה מן האירוסין, בין אלמנה מן הנישואין.													■	נט.
ולא ישא את הבוגרת	[רבי מאיר]												◆	נט.
מכשירין בבוגרת.	ר' אלעזר ור' שמעון:												◆	נט.
ולא ישא את מוכת עין.	[ר' אלעזר ור' שמעון]												■	נט.
(ויקרא כ"א) אלמנה לא יקח - בין אלמנה מן האירוסין, בין אלמנה מן הנישואין.	תנו רבנן:												◊	נט.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

יבמות-הבא על יבמתו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
פשיטא											⚡	נט	
מהו דתימא לילף אלמנה אלמנה מתמר, מה להלן מן הנישואין, אף כאן מן הנישואין, קמ"ל.											!	נט	
ואימא הכי נמן											⚡	נט	
דומיא דגרופה, מה גרופה - בין מן הנישואין בין מן האירוסין, אף אלמנה - בין מן האירוסין בין מן הנישואין.											!	נט	
ולא ישא את הבוגרת.												■	נט
והוא אשה בבתוליה יקח - פרט לבוגרת שכלו לה בתוליה, דברי ר' מאיר	תנו רבנן: [רבי מאיר]										◆	נט	
מכשירין בבוגרת.	רבי אלעזר ורבי שמעון:										◆	נט	
במאי קא מפלגי?											^	נט	
בתולה - אפילו מקצת בתולים משמע, בתוליה - עד דאיכא כל הבתולים, בבתוליה - בכדרכה אין, שלא כדרכה לא	רבי מאיר סבר:										◆	נט	
בתולה - בתולה שלימה משמע, בתוליה - ואפ"ל מקצת בתולים, בבתוליה - עד שיהיו כל בתוליה קיימין, בין בכדרכה, בין שלא כדרכה.	רבי אלעזר ורבי שמעון סברי:										◆	נט	
נבעלה שלא כדרכה - פסולה לכהונה.	רב יהודה אמר רב:										■	נט	
(דברים כ"ב) ולו תהיה לאשה - באשה הראויה לו, פרט לאלמנה לכהן גדול, גרושה וחלוצה לכהן הדיוט	מתיב רבא:										⚡	נט	
היכי דמי?											^	נט	
אלימא בכדרכה											!	נט	
מאי איריא משום אלמנה? תיפוק ליה משום דהויא לה בעולה											⚡	נט	
אלא לאו שלא כדרכה, ומשום אלמנה אין, משום בעולה לא											⚡	נט	
הא מני ר' מאיר היא, ורב דאמר כר' אלעזר.											!	נט	
אי כרבי אלעזר, מאי איריא משום בעולה? תיפוק ליה דהויא לה זונה											⚡	נט	
פנוי הבא על הפנויה שלא לשם אישות - עשאה זונה	דהא א"ר אלעזר:										⚡	נט	
כגון שנבעלה לבהמה, דהתם משום בעולה איכא, משום זונה ליכא.	רב יוסף:										!	נט	
ממה נפשך? אי בעולה הויא, זונה נמי הויא ואי זונה לא הויא, בעולה נמי לא הויא	אמר ליה אביי:										⚡	נט	
וכי תימא, מידי דהויא אמוכת עץ שלא כדרכה											!	נט	
אם כן, אין לך אשה שכשרה לכהונה, שלא נעשית מוכת עץ על ידי צרוך											⚡	נט	
בממאנת.	אלא אמר רבי זירא:										!	נט	
נבעלה לבהמה - כשרה לכהונה.	רב שימי בר חייא:										■	נט	
נבעלה למי שאינו איש, אע"פ שבסקילה - כשרה לכהונה.	תניא נמי הכי:										■	נט	
מעשה בריבה אחת בהיתלו שהיתה מכבדת את הבית, ורבעה כלב כופרי מאחריה, והכשירה רבי לכהונה.	כי אתא רב דימי אמר:										○	נט	
ולכהן גדול.	שמואל:										○	נט	
בימי רבי כהן גדול מי הוה?											⚡	נט	
אלא ראויה לכהן גדול.											○	נט	
מנא הא מילתא דאמור רבנן אין זנות לבהמה? דכתיב: (דברים כ"ג) לא תביא אתנן זונה ומחיר כלב	רבא מפרזקיא לרב אשי:										■	נט	
אתנן כלב ומחיר זונה - מותרין, שנאמר: (דברים כ"ג) גם שניהם, שנים ולא ארבעה.	ותנן:										■	נט	

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

יבמות-הבא על יבמתו	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אנוסת עצמו ומפותת עצמו לא ישא, ואם נשא - נשוי	ת"ר:											נט:
אנוסת חבירו ומפותת חבירו לא ישא, ואם נשא - ר' אליעזר בן יעקב אומר: הולד חלל	[ר' אליעזר בן יעקב]											נט:
הולד כשר.	חכמים:											נט:
אם נשא - נשוי.												נט:
ומוציא בגט.	רב הונא אמר רב:											נט:
אם נשא - נשוי	ואלא הא דקתני:											נט:
לומר, שאין משלם קנס במפותת.	רב אחא בר יעקב:											נט:
אזל רב גביהה מבי כתייל, אמרה לשמעתא קמיה דרב אשי.												נט:
בוגרת ומוכת עץ לא ישא, ואם נשא - נשוי אלמא, סופה להיות בוגרת תחתיו, סופה להיות מוכת עץ תחתיו	אמר ליה [רב אשי], והא רב ור' יוחנן דאמרי תרוייהו:											נט:
הכא נמי, סופה להיות בעולה תחתין												נט:
קשיא.												נט:
אנוסת חבירו ומפותת חבירו לא ישא, ואם נשא - ר' אלעזר בן יעקב אומר: הולד חלל	[ר' אלעזר בן יעקב]											נט:
הולד כשר.	חכמים:											נט:
הלכה כר' אליעזר בן יעקב	רב הונא אמר רב:											נט:
הלכה כרבי אליעזר בן יעקב.	וכן אמר רב גידל אמר רב:											נט:
מאי טעמא דרבי אליעזר בן יעקב? סבר לה כרבי אלעזר.	איכא דאמרי, אמר רב הונא אמר רב:											נט:
ומי סבר לה כותיה?												נט:
משנת ר' אליעזר בן יעקב קב ונקי	והא קיימא לן:											נט:
אין הלכה כרבי אלעזר	ואילו בהא אמר רב עמרם אמר רב:											נט:
קשיא.												נט:
ביש חלל מחייבי עשה קמיפלגי	רב אשי											נט:
יש חלל מחייבי עשה	רבי אליעזר בן יעקב סבר:											נט:
אין חלל מחייבי עשה.	רבנן סברי:											נט:
מ"ט דראב"י?												נט:
דכתיב: (ויקרא כ"א) אלמנה וגרושה וחללה זונה את אלה לא יקח כי אם בתולה וגו', וכתוב: ולא יחלל זרעו בעמיו אכולהו.	[ראב"י]											נט:
ורבנן?												נט:
אלה הפסיק הענין.	[רבנן]											נט:
אלה - למעוטי נדה.	ורבי אליעזר בן יעקב אומר:											נט:
כמאן אזלא הא דתניא:												נט:
מאלה אתה עושה חלל, ואי אתה עושה חלל מנדה	[תניא]											נט:
כמאן? כרבי אליעזר בן יעקב.												נט:
ורבי אליעזר בן יעקב, נכתביה לאלה לבסוף												נט:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

יבמות-הבא על יבמתו	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
קשיא.		■											
אחותו ארוסה - רבי מאיר ורבי יהודה אומרים: מטמא לה	תנו רבנן: [רבי מאיר ורבי יהודה]								◆	■	◊	ס.	
אין מטמא לה	רבי יוסי ורבי שמעון								◆	■	◊	ס.	
אנוסה ומפותה - ד"ה אין מטמא לה	[ד"ה]									■	◊	ס.	
ומוכת עץ - אין מטמא לה, דברי ר' שמעון	[רבי שמעון]										■	◊	
ראויה לכ"ג - מטמא לה, שאין ראויה לכ"ג - אין מטמא לה	שהיה ר' שמעון אומר:									■	■	ס.	
ובוגרת - מטמא לה, דברי כל אדם.	[כל אדם]										■	◊	
מאי טעמא דר"מ ור' יהודה?										^	◊	ס.	
דרשי הכי:										!		ס.	
(ויקרא כ"א) ולאחותו הבתולה - פרט לאנוסה ומפותה										■	!	ס.	
יכול שאני מוציא אף מוכת עץ?										^	!	ס.	
ת"ל: (ויקרא כ"א) אשר לא היתה לאיש, מי שהווייתה על ידי איש, יצאה זו שאין הווייתה על ידי איש										!	!	ס.	
הקרובה - לרבות הארוסה											■	!	◊
אליו - לרבות הבוגרת.											■	!	◊
הא למה לי קרא?											⚡	◊	
בתולה - אפילו מקצת בתולה משמע	והאמר רבי מאיר:										■	⚡	◊
איצטריך, סלקא דעתך אמינא נילף בתולה מהתם, מה להלן נערה, אף כאן נמי נערה, קא משמע לן.											!	◊	
ורבי יוסי ורבי שמעון מאי טעמיהו?											^	◊	
דרשי הכי:											!	ס.	
ולאחותו הבתולה - פרט לאנוסה ומפותה ומוכת עץ											■	!	ס.
אשר לא היתה - פרט לארוסה											■	!	ס.
הקרובה - לרבות ארוסה שנתגרשה,											■	!	◊
אליו - לרבות את הבוגרת.											■	!	◊
הקרובה - לרבות ארוסה שנתגרשה											■	!	ס.
ראויה לכהן גדול - מטמא לה, שאין ראויה לכהן גדול - אין מטמא לה	והא אמר רבי שמעון:										⚡	◊	
שאני התם, דרבי רחמנא קרובה.											!	◊	
א"ה, מוכת עץ נמי רבי											⚡	ס.	
קרובה אחת, ולא שתיים.											!	ס.	
ומה ראית?											⚡	ס.	
הא אתעביד בה מעשה, הא לא אתעביד בה מעשה.											!	ס.	
ורבי יוסי מדשביקיה בר זוגיה, מכלל דבמוכת עץ כרבי מאיר סבירא ליה, מנא ליה?											^	ס.	
מלא היתה לאיש.	[רבי יוסי]										!	ס.	
והא אפיקתיה											⚡	ס.	

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

יבמות-הבא על יבמתו	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
חדא מלא היתה, וחד מלאיש.												!
אליו - לרבות הבוגרת												◊
בתולה - בתולה שלימה משמע	והא אמר ר' שמעון:											?
טעמא דידה נמי התם מהכא, דדריש הכי: מדאליו לרבות הבוגרת, מכלל דבתולה - בתולה שלימה משמע.												!
גירות פחותה מבת שלש שנים ויום אחד - כשירה לכהונה, שנאמר: (במדבר לא) וכל הטף בנשים אשר לא ידעו משכב זכר החיו לכם, והרי פנחס עמהם.	תניא, ר' שמעון בן יוחי:											■
ורבנן?												?
לעבדים ולשפחות.	[רבנן]											!
אי הכי, בת שלש שנים ויום אחד נמי?												?
רמי, כתיב: (במדבר לא) כל אשה יודעת איש למשכב זכר הרוגו, הא אינה יודעת - קיימו, מכלל דהטף בין ידעו בין לא ידעו - קיימו וכתיב: (במדבר לא) וכל הטף בנשים אשר לא ידעו משכב זכר החיו לכם - הא ידעי הרוגו? הוי אומר: בראויה ליבעל הכתוב מדבר.	כדרב הונא דרב הונא:											!
וכל אשה יודעת איש - בראויה ליבעל הכתוב מדבר, אתה אומר: בראויה ליבעל, או אינו אלא נבעלה ממנו? כשהוא אומר: וכל הטף בנשים אשר לא ידעו משכב זכר, הוי אומר: בראויה ליבעל הכתוב מדבר.	תניא נמי הכי:											■
מנא ידעי?												?
העבירות לפני הציץ, כל שפניה מוריקות - בידוע שהיא ראויה ליבעל, כל שאין פניה מוריקות - בידוע שאינה ראויה ליבעל.	רב הונא בר ביזנא אמר ר' שמעון חסידא:											!
סימן לעבירה - הדרוקן.	רב נחמן:											■
כיוצא בדבר אתה אומר: (שופטים כ"א) וימצאו מיושבי יבש גלעד ארבע מאות נערה בתולה אשר לא ידעו איש למשכב זכר,												■
מנא ידעי?												^
הושיבום על פי חבית של יין, בעולה - ריחה נודף, בתולה - אין ריחה נודף.	רב כהנא:											!
ונעבריהו לפני ציץ												?
(שמות כ"ח) לרצון להם כתיב, לרצון ולא לפורענות.	רב כהנא בריה דרב נתן:											!
אי הכי, במדין נמי?												?
להם כתיב, להם לרצון ולא לפורענות, ולעובדי כוכבים אפילו לפורענות.	רב אשי:											!
הלכה כרבי שמעון בן יוחאי.	רבי יעקב בר אידי אמר רבי יהושע בן לוי:											■
בפירוש שמיע לך, או מכללא שמיע לך?	רבי זירא לרבי יעקב בר אידי:											^
מאי כללא?												^
עיר אחת היתה בארץ ישראל שקרא עליה ערער, ושגר רבי את רבי רומנוס ובדקה, ומצא בה בת גירות פחותה מבת שלש שנים ויום אחד, והכשירה רבי לכהונה?	דאמר ר' יהושע בן לוי:											!
בפירוש שמיע לי.	אמר ליה: [רבי יעקב בר אידי]											!
ואי מכללא מאי?												?
דלמא שאני התם, הואיל ואנסיב - אנסיב												!
בוגרת ומוכת עץ לא ישא, ואם נשא - נשוי?	דהא רב ורבי יוחנן דאמרי תרוייהו:											!

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

יבמות-הבא על יבמתו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הכי השתא, בשלמא התם סופה להיות בוגרת תחתיו, סופה להיות בעולה תחתיו, הכא סופה להיות זונה תחתיו?												⚡	ס.
מתני לה מכללא, וקשיא ליה, ומשני ליה הכי.	רב ספרא:												ס.
ההוא כהנא דאנסיב גיורת פחותה מבת שלש שנים ויום אחד													ס.
אמר ליה ר"ג בר יצחק: מאי האי?													ס.
אמר ליה, דאמר רבי יעקב בר אידי אמר ר' יהושע בן לוי: הלכה כר"ש בן יוחאי:													ס.
זיל אפיק, ואי לא, מפיקנא לך ר' יעקב בר אידי מאונך.	אמר ליה: [ר"ג בר יצחק]												ס.
קברי עובדי כוכבים אינן מטמאין באהל, שנא: (יחזקאל ל"ד) ואתן צאני צאן מרעיית אדם אתם, אתם קרויין אדם, ואין העובדי כוכבים קרויין אדם.	תניא, וכן היה ר"ש בן יוחאי אומר:												ס.א.
(במדבר ל"א) ונפש אדם ששה עשר אלף	מיתבי:												ס.א.
משום בהמה.	[רבי שמעון בן יוחי]												ס.א.
(יונה ד') אשר יש בה הרבה משתים עשרה רבוא אדם אשר לא ידע בין ימינו לשמאלו													ס.א.
משום בהמה.	[רבי שמעון בן יוחי]												ס.א.
(במדבר ל"א) כל הורג נפש וכל נוגע בחלל תחטאן													ס.א.
דלמא איקטיל חד מישראל.	[רבי שמעון בן יוחי]												ס.א.
ורבנן?													ס.א.
לא נפקד ממנו איש.	[רבנן]												ס.א.
ור' שמעון בן יוחי?													ס.א.
לא נפקד ממנו איש לעבירה.	[רבי שמעון בן יוחי]												ס.א.
נזי דמעטינהו קרא מאטמויי באהל, דכתיב: (במדבר י"ט) אדם כי ימות באהל, ממגע ומשא מי מעטינהו קרא?	רבינא:												ס.א.
אירס את האלמנה ונתמנה להיות כהן גדול - יכנוס'													מ.
ומעשה ביהושע בן גמלא שקדש את מרתא בת ביתוס, ומנהו המלך להיות כה"ג, וכנסה.													ס.א.
שומרת יבם שנפלה לפני כהן הדיוס ונתמנה להיות כה"ג, אע"פ שעשה בה מאמר - הרי זה לא יכנוס.													ס.א.
מנין שאם אירס את האלמנה ונתמנה להיות כהן גדול שיכנוס? ת"ל: (ויקרא כ"א) יקח אשה.	ת"ר:												ס.א.
א"ה, שומרת יבם נמי													ס.א.
אשה - ולא יבמה.													ס.א.
מעשה ביהושע וכו'.													ס.א.
מנהו אין, נתמנה לא'													ס.א.
קטיר קחזינא הכא	רב יוסף:												ס.א.
תרכבא דדינרי עיילה ליה מרתא בת ביתוס לינאי מלכא, עד דמוקי ליה ליהושע בן גמלא ככהני רברבי.	דאמר רב אסי:												ס.א.
כהן גדול שמת אחיו - חולץ ולא מייבם.													מ.
קא פסיק ותני לא שנא מן האירוסין ולא שנא מן הנשואין'													ס.א.
בשלמא מן הנשואין - עשה ולא תעשה הוא, ואין עשה דוחה ל"ת ועשה, אלא מן האירוסין - יבא עשה וידחה את לא תעשה.													ס.א.
גזירה ביאה ראשונה אטו ביאה שניה.													ס.א.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

יבמות-הבא על יבמתו	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
כהן הדיוט לא ישא אילונית - אלא א"כ יש לו אשה ובנים	[ת"ק]								◆	■		מ
אע"פ שיש לו אשה ובנים לא ישא אילונית, שהיא זונה האמורה בתורה	רבי יהודה:								◆	■		מ
אין זונה אלא גיורת, ומשוחררת, ושנבעלה בעילת זנות.	חכמים:								◆	■		מ
מ"ט? משום פריה ורביה, אפריה ורביה כהנים הוא דמפקדי, וישראל לא מפקדי?	ריש גלותא לרב הונא:								⚡	◊		ג
משום דקא בעי למיתני סיפא	אמר ליה: [רב הונא]								!			מ
אע"פ שיש לו אשה ויש לו בנים לא ישא אילונית, שהיא זונה האמורה בתורה, דאזונה כהנים הוא דמפקדי וישראל לא מפקדי, משום הכי קתני כהן.	רבי יהודה:								!	■		מ
מאי טעמא דר' יהודה? דכתיב: (הושע ד') אכלו ולא ישבעו הזנו ולא יפרצו, כל ביאה שאין בה פריצה - אינה אלא בעילת זנות.	רב הונא:									■		מ
כהן לא ישא את הקטנה.	תניא, רבי אליעזר:									■		מ
פוק עיין בה, דלאורתא בעי לה רב הונא מינך.	רב חסדא לרבה:									○		מ
נפק עיין בה, רבי אליעזר סבר לה כרבי מאיר וסבר לה כרבי יהודה	[רבה]									◆	■	מ
סבר לה כרבי מאיר	[רבי אליעזר]									■		מ
דחייש למיעוטא	[רבי מאיר]									■		מ
וסבר לה כרבי יהודה	[רבי אליעזר]									■		מ
אילונית זונה היא.	דאמר: [רבי יהודה]									■		מ
וכרבי מאיר מי סבר לה?										⚡		מ
קטן וקטנה לא חולצין ולא מיבמין, דברי רבי מאיר	והתניא: [רבי מאיר]								◆	■	⚡	מ
יפה אמרת שאין חולצין, (דברים כ"ה) איש כתיב בפרשה, ומקשינן אשה לאיש, אלא מאי טעמא אין מיבמין?	אמרו לו לרבי מאיר:								⚡	⚡		מ
קטן - שמא ימצא סריס, קטנה - שמא תמצא אילונית, ונמצאו פוגעין בערוה	א"ל: [רבי מאיר]								!	⚡		מ
קטנה מתייבמת ואינה חולצת, דברי רבי אליעזר	והתניא: [רבי אליעזר]								◆	■	⚡	מ
וכרבי יהודה מי סבר לה?										⚡		מ
זונה - זונה כשמה, דברי רבי אליעזר	והתניא: [רבי אליעזר]								◆	■	⚡	מ
זונה - זו מופקרת	רבי עקיבא:								◆	■	⚡	מ
אפי' הלך בעלה להשקותה ובא עליה בדרך - עשאה זונה	רבי מתיא בן חרש:								◆	■	⚡	מ
זונה - זו אילונית	רבי יהודה:								◆	■	⚡	מ
אין זונה - אלא גיורת, ומשוחררת, ושנבעלה בעילת זנות	חכמים:								◆	■	⚡	מ
פנוי הבא על הפנויה שלא לשם אישות - עשאה זונה	רבי אליעזר:								◆	■	⚡	מ
הכא בכ"ג עסקינן, לאימת קני לה? לכי גדלה, בעולה היא.	אלא אמר רב אדא בר אהבה:								◆	■	⚡	מ
מכלי לב אי דקדשה אבוה, מההיא שעתא הוא דקני לה ואי דקדשה נפשה, הא רבי אליעזר היא ולא רבנן	רבא:									⚡		מ
לעולם בכהן הדיט, וחיישינן שמא תפתה עליו.	אלא אמר רבא:								◆	■	⚡	מ
א"ה, ישראל נמן										⚡		מ
פתווי קטנה אונס הוא, ואונס בישראל מישרא שרי.										!		מ
בכ"ג, והאי תנא הוא:	רב פפא:								◆	■	⚡	מ

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

יבמות-הבא על יבמתו	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מכלל קטנות ולכלל בגרות לא באתה.	דתניא:												◊
האי תנא הוא:	רב נחמן בר יצחק:												◊
בתולה - אין בתולה אלא נערה, וכן הוא אומר: (בראשית כ"ד) והנערה טובת מראה מאד בתולה.	דתניא:												◊
פנוי הבא על הפנויה שלא לשם אישות - עשאה זונה.	רבי אלעזר:												◊
אין הלכה כרבי אלעזר.	רב עמרם:												◊
לא יבטל אדם מפריה ורביה - אלא א"כ יש לו בנים.													■
שני זכרים	בית שמאי:												◊
זכר ונקבה, שנאמר: (בראשית ה') זכר ונקבה בראם.	בית הלל:												◊
הא יש לו בנים - מפריה ורביה בטיל, מאשה לא בטיל													■
מסייעא ליה לרב נחמן אמר שמואל													■
אע"פ שיש לו לאדם כמה בנים - אסור לעמוד בלא אשה, שנאמר: (בראשית ב') לא טוב היות האדם לבדו.	דאמר: [רב נחמן אמר שמואל]												◊
הא יש לו בנים - בטיל מפריה ורביה ובטיל נמי מאשה	איכא דאמרי:												◊
נימא תיהוי תיובתא דרב נחמן אמר שמואל													⚡
לא, אין לו בנים - נושא אשה בת בנים, יש לו בנים - נושא אשה דלאו בת בנים.													!
נפקא מינה?													⚡
למכור ספר תורה בשביל בנים.													!
שני זכרים.	בית שמאי:												◊
מאי טעמייהו דבית שמאי?													^
ילפינן ממשה, דכתיב: (דברי הימים א' כ"ג) בני משה גרשום ואליעזר	[בית שמאי]												!
ובית הלל?													^
ילפינן מברייתו של עולם.	[בית הלל]												!
ובית שמאי לילפי מברייתו של עולם?													⚡
אין דנין אפשר משאי אפשר.	[בית שמאי]												!
ובית הלל נמי לילפו ממשה													⚡
משה מדעתיה הוא דעבד	אמרי לך: [בית הלל]												!
שלשה דברים עשה משה מדעתו, והסכימה דעתו לדעת המקום: פירש מן האשה, ושיבר הלוחות, והוסיף יום אחד.	דתניא:												■
פירש מן האשה - מאי דרש?													^
אמר: ומה ישראל שלא דברה עמהם שכינה אלא לפי שעה וקבע להם זמן, אמרה תורה: (שמות י"ט) אל תגשו אל אשה, אני שמיוחד לדבור בכל שעה ושעה ולא קבע לי זמן, על אחת כמה וכמה.													!
והסכימה דעתו לדעת המקום, שנאמר: (דברים ה') לך אמור להם שובו לכם לאהליכם, ואתה פה עמוד עמדי.													■
שיבר את הלוחות - מאי דרש?													^
אמר: ומה פסח שהוא אחד משש מאות ושלוש עשרה מצות, אמרה תורה: (שמות י"ב) כל בן נכר לא יאכל בו, התורה כולה וישראל מומרים, על אחת כמה וכמה.													!

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	--

מקרא-key:

Talmud Navigator

יבמות-הבא על יבמתו	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
והסכימה דעתו לדעת המקום, דכתיב: (שמות ל"ד) אשר שברת		■										
אמר ליה הקב"ה למשה: יישר כחך ששברת.	ואמר ריש לקיש:	■										
הוסיף יום אחד מדעתו - מאי דרש?			^									
דכתיב: (שמות י"ט) וקדשתם היום ומחר, היום כמחר, מה מחר לילו עמו, אף היום לילו עמו, ולילה דהאידינא נפק ליה, ש"מ: תרי יומי לבר מהאידינא.					!							
והסכימה דעתו לדעת המקום, דלא שריא שכונה עד שבתא.		■										
שני זכרים ושתי נקבות	תניא: רבי נתן אומר, ב"ש אומרים:						◆	■	◇			
זכר ונקבה.	ובה"א:						◆	■	◇			
מ"ט דרבי נתן אליבא דב"ש? דכתיב: (בראשית ד') ותוסף ללדת את אחיו את הבל, הבל ואחותו, קין ואחותו, וכתיב: (בראשית ד') כי שת לי אלהים זרע אחר תחת הבל כי הרגו קין.	רב הונא:							■		◇		
ורבנן?									⚡			
אודויי הוא דקא מודית.	[רבנן]								!			◇
זכר ונקבה	תניא אידך: ר' נתן אומר, ב"ש אומרים:						◆	■	◇			
או זכר או נקבה.	ובה"א:						◆	■	◇			
מ"ט דר' נתן אליבא דב"ה? שנאמר: (ישעיהו מה) לא תהו בראה לשבת יצרה, והא עבד לה שבת.	רבא:							■		◇		
היו לו בנים בהיותו עובד כוכבים ונתגייר, ר' יוחנן אמר: קיים פריה ורביה	איתמר: [רבי יוחנן]						◆	■	◇			
לא קיים פריה ורביה.	ריש לקיש:						◆	■	◇			
רבי יוחנן אמר קיים פריה ורביה, דהא הוה ליה								■		◇		
וריש לקיש אמר לא קיים פריה ורביה, גר שנתגייר - כקטן שנולד דמי.									■		◇	
ואזדו לטעמיהו									■			
היו לו בנים בהיותו עובד כוכבים ונתגייר, רבי יוחנן אמר: אין לו בכור לנחלה, דהא הוה ליה ראשית אבנו	דאיתמר: [רבי יוחנן]						◆	■	◇			
יש לו בכור לנחלה, גר שנתגייר - כקטן שנולד דמי.	ריש לקיש:						◆	■	◇			
וצריכא, דאי אשמעינן בההיא קמייתא, בההיא קאמר רבי יוחנן, משום דמעיקרא נמי בני פריה ורביה נינהו, אבל לענין נחלה דלאו בני נחלה נינהו - אימא מודי ליה לריש לקיש ואי איתמר בהא, בהא קאמר ריש לקיש, אבל בההיא - אימא מודה ליה לר' יוחנן, צריכא.								■				
(מלכים ב' כ') בעת ההיא שלח בראדך בלאדן בן בלאדן מלך בבל וגו'	איתיביה ר' יוחנן לר"ל:							■	⚡			◇
בהיותו עובדי כוכבים אית להו חייס, נתגיירו לית להו חייס.	א"ל: [ר"ל]								!			◇
הכל מודין בעבד - שאין לו חייס, דכתיב: (בראשית כ"ב) שבו לכם פה עם החמור, עם הדומה לחמור.	רב:							■				
(שמואל ב' ט') ולציבא חמשה עשר בנים ועשרים עבדים	מיתבי:							■	⚡			
כפר בן בקר.	רב אחא בר יעקב:								!			
א"ה, ה"ן									⚡			
שאני התם, דיחסינהו בשמייהו ובשמא דאבוהון, והכא לא מפרש.									!			◇
ואיבעית אימא: יחסינהו בדוכתא אחריתי באבוהון ובאבא דאבוהון, דכתיב: (מלכים א' ט"ו) וישלחם המלך אסא אל בן הדד בן טברימון בן חזיון מלך ארם היושב בדמשק לאמר.									!			◇
היו לו בנים ומתו, רב הונא אמר: קיים פריה ורביה	איתמר: [רב הונא]									◆	■	◇
לא קיים.	רבי יוחנן:									◆	■	◇

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

יבמות-הבא על יבמתו	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
רב הונא אמר קיים, משום דרב אסי	[רב הונא]												
אין בן דוד בא - עד שיכלו כל נשמות שבגוף, שנאמר: (ישעיהו נ"ז) כי רוח מלפני יעטוף וגו'	דאמר רב אסי:												
ורבי יוחנן אמר לא קיים פריה ורביה, לשבת יצרה בעינן, והא ליכא.	[רבי יוחנן]												
בני בנינים הרי הן כבנים	מיתיבי:												
כי תניא ההיא - להשלים.													
בני בנינים הרי הם כבנים, מת אחד מהם או שנמצא סריס - לא קיים פריה ורביה	מיתיבי:												
תיובתא דרב הונא תיובתא.													
בני בנינים הרי הם כבנים.													
ברא לברא וברתא לברתא, וכ"ש ברא לברתא, אבל ברתא לברא לא	סבר אביי למימר:												
לשבת יצרה בעיא, והא איכא.	א"ל רבא:												
דכולי עלמא מיהת - תרי מחד לא													
ולא?													
נסיב איתתא ואוליד בני	והא אמרי ליה רבנן לרב ששת:												
ואמר להו: בני ברתי בני נינהו													
התם דחויי קמדחי להו, דרב ששת איעקר מפירקיה דרב הונא.													
מנא הא מילתא דאמור רבנן בני בנינים הרי הן כבנים?	רבה לרבא בר מארי:												
אילימא מדכתיב: (בראשית ל"א) הבנות בנותי והבנים בני													
אלא מעתה, והצאן צאני הכי נמי? אלא דקנית מינאי, הכא נמי דקנית מינאי													
אלא מהכא: (דברי הימים א' ב') ואחר בא חצרון אל בת מכיר אבי גלעד ותלד לו את שגוב, וכתוב: (שופטים ה') מני מכיר ירדו מחוקקים, וכתוב: (תהלים ס, ק"ח) יהודה מחוקקי.													
מתניתין דלאו כרבי יהושע													
נשא אדם אשה בילדותו - ישא אשה בזקנותו, היו לו בנים בילדותו - יהיו לו בנים בזקנותו, שנא': (קהלת י"א) בבקר זרע את זרעך ולערב אל תנח ידך כי אינך יודע אי זה יכשר זה או זה ואם שניהם כאחד טובים	דתניא, רבי יהושע:												
למד תורה בילדותו - ילמוד תורה בזקנותו, היו לו תלמידים בילדותו - יהיו לו תלמידים בזקנותו, שנא': בבקר זרע את זרעך וגו'.	ר"ע:												
אמרו: שנים עשר אלף זוגים תלמידים היו לו לרבי עקיבא, מגבת עד אנטיפרס, וכולן מתו בפרק אחד מפני שלא נהגו כבוד זה לזה, והיה העולם שמם, עד שבא ר"ע אצל רבותינו שבדרום, ושנאה להם ר"מ ור' יהודה ור' יוסי ורבי שמעון ורבי אלעזר בן שמוע, והם הם העמידו תורה אותה שעה.													
כולם מתו מפסח ועד עצרת.	תנא:												
כולם מתו מיתה רעה.	רב חמא בר אבא, ואיתימא ר' חייא בר אבין:												
מאי היא?													
אסכרה.	רב נחמן:												
הלכה כרבי יהושע.	רב מתנא:												
כל אדם שאין לו אשה - שרוי בלא שמחה, בלא ברכה, בלא טובה	רבי תנחום א"ר חנילאי:												
בלא שמחה - דכתיב: (דברים י"ד) ושמת אתה וביתך													
בלא ברכה - דכתיב: (יחזקאל מ"ד) להניח ברכה אל ביתך													

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

יבמות-הבא על יבמתו	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מאה זווי בעסקא - כל יומא בשרא וחמרא, מאה זווי בארעא - מילחא וחפורה' ולא עוד, אלא מגניא ליה אארעא, ומרמיא ליה תיגרי.	רבא:											סג.
זרע ולא תזבין, אע"ג דכי הדדי נינהו הני מברכין'	רב פפא:											סג.
זבין ולא תיזול, הני מילי ביסרתקי, אבל גלימא לא מיתרמיא ליה'												סג.
טום ולא תשפיץ, שפוץ ולא תיבני, שכל העוסק בבנין מתמסכן'												סג.
קפוץ זבין ארעא' מתון נסיב איתתא'												סג.
נחית דרגא נסיב איתתא' סק דרגא בחד שושבינא.												סג.
אין פורענות באה לעולם אלא בשביל ישראל, שנאמר: (צפניה ג') הכרתי גוים נשמו פנותם החרבתי חוצותם, וכתוב: (צפניה ג') אמרתי אך תיראי אותי תקחי מוסר.	א"ר אלעזר בר אבינא:											סג.
רב הוה מיפטר מרבי חייא, אמר ליה: רחמנא ליצלך ממידי דקשה ממותא.												סג.
ומי איכא מידי דקשה ממותא?												סג.
נפק דק ואשכח: (קהלת ז') ומוצא אני מר ממות את האשה וגו'.	[רב]											סג.
רב הוה קא מצערא ליה דביתהו, כי אמר לה עבידי לי טלופחי - עבדא ליה חמיצי, חמיצי - עבדא ליה טלופחי. כי גדל חייא בריה, אפיך לה.												סג.
אמר ליה: איעליא לך אמך												סג.
אמר ליה: אנא הוא דקא אפיכנא לה.												סג.
אמר ליה, היינו דקא אמרי אינשי: דנפיק מינדך טעמא מלפך, את לא תעביד הכי, שנאמר: (ירמיהו ט') למדו לשונם דבר שקר העוה וגו'.												סג.
רבי חייא הוה קא מצערא ליה דביתהו, כי הוה משכח מידי, צייר ליה בסודריה ומייתי ניהלה.												סג.
והא קא מצערא ליה למך	אמר ליה רב:											סג.
דיינו שמגדלות בנינו, ומצילות אותנו מן החטא.	א"ל: [רבי חייא]											סג.
(קהלת ז') ומוצא אני מר ממות את האשה	מקרי ליה רב יהודה לרב יצחק בריה:											סג.
א"ל: כגון מאן?												סג.
כגון אמך.												סג.
אין אדם מוצא קורת רוח אלא מאשתו ראשונה, שנאמר: (משלי ה') יהי מקורך ברוך ושמה מאשת נעורייך, וא"ל: כגון מאן? כגון אמך	והא מתני ליה רב יהודה לרב יצחק בריה:											סג.
מתקיף תקיפא, ועבורי מיעברא במלה.												סג.
היכי דמי אשה רעה?												סג.
מקשטא ליה תכא ומקשטא ליה פומא.	אביי:											סג.
מקשטא ליה תכא ומהדרא ליה גבא.	רבא:											סג.
כיון שנשא אדם אשה - עונותיו מתפקקין, שנאמר: (משלי י"ח) מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מה'.	רבי חמא בר חנינא:											סג.
במעברא כי נסיב אינש איתתא, אמרי ליה הכי: מצא או מוצא? מצא - דכתיב: מצא אשה מצא טוב, מוצא - דכתיב: ומוצא אני מר ממות את האשה.												סג.
אשה רעה מצוה לגרשה, דכתיב: (משלי כ"ב) גרש לך ויצא מדון וישבות דין וקלון.	רבא:											סג.
אשה רעה וכתובתה מרובה - צרתה בצדה, דאמרי אינשי: בחברתה ולא בסילתא.	ואמר רבא:											סג.
קשה אשה רעה כיום סגריר, שנאמר: (משלי כ"ז) דלף טורד ביום סגריר ואשת מדינים נשתוה.	ואמר רבא:											סג.
בא וראה כמה טובה אשה טובה וכמה רעה אשה רעה	ואמר רבא:											סג.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

יבמות-הבא על יבמתו	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כמה טובה אשה טובה - דכתיב: מצא אשה מצא טוב, אי בגוה משתעי קרא, כמה טובה אשה טובה שהכתוב משבחה, אי בתורה משתעי קרא, כמה טובה אשה טובה שהתורה נמשלה בה												■
כמה רעה אשה רעה - דכתיב: ומוצא אני מר ממות את האשה, אי בגוה משתעי קרא, כמה רעה אשה רעה שהכתוב מגנה, אי בגיהנם משתעי קרא, כמה רעה אשה רעה שגיהנם נמשלה בה.												■
(ירמיהו י"א) הנני מביא רעה אשר לא יוכלו לצאת ממנה - אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוב: זו אשה רעה וכתובתה מרובה.	[רב נחמן אמר רבה בר אבוב]											■
(איכה א') נתנני ה' בידי לא אוכל קום - אמר רב חסדא אמר רב עוקבא בר חייא: זו אשה רעה וכתובתה מרובה.	רב חסדא אמר רב עוקבא בר חייא											■
זה שמוזנתי תלוי בכספו.	במערבא אמרו:											■
(דברים כ"ח) בניך ובנותיך נתונים לעם אחר - אמר רב חנן בר רבא אמר רב: זו אשת האב.	[רב חנן בר רבא אמר רב]											■
(דברים ל"ב) בגוי נבל אכעיסם - אמר רב חנן בר רבא אמר רב: זו אשה רעה וכתובתה מרובה.	[רב חנן בר רבא אמר רב]											■
אלו הצדוקים, וכן הוא אומר: (תהלים י"ד) אמר נבל בלבו אין אלהים וגו'.	רבי אליעזר:											■
אלו אנשי ברבריא ואנשי מרטנאי שמהלכין ערומים בשוק, שאין להן משוקף ומתועב לפני המקום יותר ממי שמהלך בשוק ערום.												■
אלו חברים.	רבי יוחנן:											■
אמרו ליה לר' יוחנן: אתו חברי לבבל שגא נפל. אמרו ליה: מקבלי שוחדא, תריץ יתיב.												○
גזרו על ג' מפני ג'.												■
גזרו על הבשר - מפני המתנות												■
גזרו על המרחצאות - מפני הטבילה												■
קא מחטטי שכבי - מפני ששמחים ביום אידם, שנאמר: (שמואל א' י"ב) והיתה יד ה' בכם ובאבותיכם,												■
זו חטוטי שכבי	רבה בר שמואל:											■
בעון חיים - מתים מתחטטין.	דאמר מר:											■
כתיב: (ירמיהו ח') לא יאספו ולא יקברו לדומן על פני האדמה יהיו, וכתיב: (ירמיהו ח) ונבחר מות מחיים	רבא לרבה בר מארי											?
נבחר מות לרשעים, שלא יחיו בעולם הזה ויחטאו ויפלו בגיהנם.	אמר ליה: [רבה בר מארי]											!
כתוב בספר בן סירא: אשה טובה מתנה טובה לבעלה, וכתיב: טובה בחיק ירא אלהים תנתן. אשה רעה צרעת לבעלה. מאי תקנתיה? יגרשנה ויתרפא מצרעתו. אשה יפה אשרי בעלה מספר ימיו כפלים.												■
העלם עיניך מאשת חן פן תלכד במצודתה. אל תט אצל בעלה למסוך עמו יין ושכר, כי בתואר אשה יפה רבים הושחתו ועצומים כל הרוגיה. רבים היו פצעי רוכל המרגילים לדבר ערוה, כניצוץ מבעיר גחלת ככלוב מלא עוף כן בתיהם מלאים מרמה.												■
אל תצר צרת מחר כי לא תדע מה ילד יום, שמא מחר בא ואיננו, נמצא מצטער על העולם שאין שלו.												■
מנע רבים מתוך ביתך ולא הכל תביא ביתך. רבים יהיו דורשי שלומך גלה סוד לאחד מאלף.												■
אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף, שנאמר: (ישעיהו נ"ז) כי רוח מלפני יעטוף ונשמות אני עשיתי.	רבי אסי:											■
כל מי שאין עוסק בפריה ורביה - כאילו שופך דמים, שנאמר: (בראשית ט') שופך דם האדם באדם דמו ישפך, וכתיב בתריה: ואתם פרו ורבו.	תניא, רבי אליעזר:											■
כאילו ממעט הדמות, שנאמר: (בראשית ט') כי בצלם אלהים עשה את האדם, וכתיב בתריה: ואתם פרו וגו'.	רבי יעקב:											■
כאילו שופך דמים וממעט הדמות, שנאמר: ואתם פרו ורבו.	בן עזאי:											■
יש נאה דורש ונאה מקיים, נאה מקיים ואין נאה דורש, ואתה נאה דורש ואין נאה מקיים	אמרו לו לבן עזאי:											?
ומה אעשה, שנפשי חשקה בתורה, אפשר לעולם שיתקיים על ידי אחריים.	אמר להן בן עזאי:											!

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p> <p>מקרא-key:</p>
--

Talmud Navigator

יבמות-הבא על יבמתו	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	תניא אידך, רבי אליעזר:											
כל מי שאין עוסק בפריה ורביה - כאילו שופך דמים, שנאמר: שופך דם האדם, וסמיך ליה: ואתם פרו וגו'. כאילו ממעט הדמות.	רבי אלעזר בן עזריה:											
בן עזאי אומר וכו', אמרו לו לבן עזאי: יש נאה דורש וכו'.												
(במדבר י') ובנחה יאמר שובה ה' רבבות אלפי ישראל - מלמד, שאין השכינה שורה על פחות משני אלפים ושני רבבות מיישראל, הרי שהיו ישראל שני אלפים ושני רבבות חסר אחד, וזה לא עסק בפריה ורביה, לא נמצא זה גורם לשכינה שתסתלק מיישראל?	ת"ר:											
חייב מיתה, שנאמר: (במדבר ג') ובנים לא היו להם, הא היו להם בנים לא מתו.	אבא חנן אמר משום רבי אליעזר:											
גורם לשכינה שתסתלק מיישראל, שנאמר: (בראשית י"ז) להיות לך לאלהים ולזרעך אחריו, בזמן שזרעך אחריו - שכינה שורה, אין זרעך אחריו - על מי שורה? על העצים ועל האבנים?	אחרים:											